

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De erutis in Serapidis templo literis. Cap. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

multo grauiora accumularunt. Nam ex communi consensu omnes vno impetu in Christianos ruere, cædem cuiusque modi illis inferre cooperunt: Christiani se defendere: malum malo additum: pugna vsque eo creuit, quoad cædis facienda facietate tumultus sedaretur. Interierunt in ea dimicazione, pauci gentilium, Christianorum permulti: ex utraque parte fauciati prope innumerabiles. Quibus rebus confectis, terror inuadit gentiles: metuunt Imperatoris irā. Idcirco cum res, quas libido iussierat, patrassent, irāque suāflammam cruenta cæde restinxissent, se, alias in alium locū, abdiderunt. Multi Alexandria euolant, per variasque ciuitates dispersi, vitam degunt: ex quorum numero fuere Helladius & Ammonius, Grāmatici duo: apud quos ipse equidem, cum esset admodum adolescens, Constantinopoli operam literis dedi. Helladius sacerdos Iouis esse dicebatur. *Vide N. 2*
Ammonius Simiæ. Itaque cum clades ad hunc modū esset
repressa, præfectorus Alexandriæ, & dux exercitus Theophilus ad delubra gentilium vastanda subsidio fuere. Delubra
idcirco euersa: simulachra deorum in lebetes, & res alias ad
vitæ usum accommodatas cōflata. Nam Imperator deorum
imagines ecclesiæ Alexandrinæ, vti ad pauperes subleuan-
dos impenderetur, donauerat. Itaque Theophilus, cum o-
mnes deorum statuas confringere aggredieretur, vnam certi
alicuius Dei integrum seruari iussit, eamque in loco erexit
publico: vti gentiles, tempore progrediente, non inficias i-
rent, se eiusmodi deos coluisse. Hac de re noui equidem
Ammonium Grammaticum valde animi discriutatum fu-
isse, dixisseq; religioni græcorum grauem inflictam plagam,
quod illa vna statua conflata non esset, sed de industria ad
ipsorum religionis irrisiōnem reseruata. Helladius apud
quosdam gloriatus est, se in tumultuosa illa pugna nouem
homines trucidasse. Ista quidem illo tempore Alexandriæ
gesta cognouimus.

De erutis in Serapidis templo literis.

C A P. X V I I.

IN delubro Serapidis iam diruto & fundamentis con-
tuulso, literæ repertæ fuerunt lapidibus incisæ, quas Hie-
roglyphicas appellant. Erant formæ insculptæ, quæ
crucis

S O C R A T . H I S T O R .

crucis habebant effigiem. Quas & Christiani, & Gentiles oculis intuentes, vtrique eas ad suam ipsorum religionem accommodarunt. Nam Christiani crucem salutaris Christi passionis signum esse dixerunt, propriamque suæ religionis notam censuerunt. Gentiles aliquid in ea commune esse Christo & Serapidi affirmarunt. Nam effigiem crucis aliud Gentilibus, Christianis aliud significare. Dum isti inter se de hac re digladiantur, Gentiles quidam ad fidem Christianam conuersi, qui literas Hieroglyphicas accurate nouerant, formam crucis, quid sibi vellet interpretantur: vitam venturam significare docent. Quod quidem Christiani vtpote pro sua religione maximè faciens, cupidè arripere, & de eo animos efferre cœperunt. Posteaquam etiam per alias literas Hieroglyphicas significatum erat, Serapidis delubrum tum dirutum fore, cum crucis effigies appareret (id enim esse vitam venturam) multò plures ad religionem Christianam se transtulerunt, peccataque confitentes, baptizati sunt. Hæc de crucis effigie ipse equidem accepi. Cæterū non sum in ea opinione, vt existimem, AEgyptiorum sacerdotes ea, quæ erant de Christo futura præsentientes, hanc crucis speciem lapidibus incidisse (nam si mysterium aduentus Christi in mundum erat à seculis & generationibus absconditum, vt ait Apostolus, & à principe nequitia diabolo occultatum, multò magis idem ipsum eius ministros sacerdotes AEgyptiorum præteriit) sed in effigiei illius significatione elicienda, diuina prouidentia idem factum esse, quod per Apostolum Paulum antè factum fuit. Nam ille sacrosancti Spiritus institutu sapientiam consecutus, simili via Athenienses aggrefsus est, multosque illorum, tum ad fidem attraxit, cum ea, quæ erant in ara scripta perlegeret, & ad suum institutum sermonem accommodaret: nisi quis fortasse dixerit verbum Dei vim suam in AEgyptiorum sacerdotibus exercuisse, sicut in Balaam, & Caipha. Etenim illi etiam inuiti de rebus bonis vaticinati sunt. Verùm de his ista quidem haftenus.

Colof. 1.

Quod